

PROMOTING A FUTURE OF
PEACE AND SECURITY IN THE MIDDLE EAST

Grupa Robocza ds. Humanitarnych i
Uchodźców

Brasilia | 4-6 lutego 2020 r.

Oświadczenie Podsumowujące Grupy
Roboczej

TLUMACZENIE ROBOCZE

Grupa Robocza ds. Humanitarnych i Uchodźców Brasilia, 4-6 lutego 2020 Oświadczenie podsumowujące

Kryzysy humanitarne i uchodźcze na Bliskim Wschodzie dotknęły w ostatnich latach ponad 47 milionów osób i spowodowały przymusowe przesiedlenie ponad 20 milionów ludzi. Dzieci i młodzież w tym regionie ucierpiały w nieproporcjonalnym stopniu. W szczególności konflikty w Syrii, Iraku i Jemenie utrudniły dzieciom i młodzieży dostęp do nauki na odpowiednim poziomie, co może wpłynąć na jakość kapitału ludzkiego, bezpieczeństwo i gospodarkę Bliskiego Wschodu w najbliższych latach. Oprócz niedostępności edukacji, syryjskie, irackie oraz jemeńskie dzieci i młodzież są dotknięte poważnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa i jakości życia, wynikającymi z kryzysów humanitarnych wywołanych przez konflikty. Muszą zmierzyć się również z traumą wyniesioną z indywidualnych i zbiorowych doświadczeń wojny. Tysiące dzieci zginęło podczas walk w konfliktach w tych trzech krajach, a o wiele więcej narażonych jest na ciągle niebezpieczeństwa, jakie stwarzają niewybuchy. Miliony dzieci na obszarze Bliskiego Wschodu cierpią też z powodu braku leków i podstawowej opieki medycznej. Społeczność międzynarodowa powinna niezwłocznie stawić czoła tym problemom, w szczególności poprzez wspieranie wysiłków podejmowanych w tym regionie przez Narody Zjednoczone i humanitarne organizacje pozarządowe.

Z uwagi na niewspółmierny wpływ konfliktów na dzieci, grupa robocza ds. humanitarnych i uchodźców działająca w ramach Procesu Warszawskiego skupiła wysiłki na zagadnieniu edukacji i ochrony dzieci i młodzieży w szerszym wymiarze, uznając, że ochrona zdrowia psychicznego i wsparcie psychospołeczne są kluczowymi elementami pomocy humanitarnej. W tym celu delegaci omówili najistotniejsze wyzwania i możliwe rozwiązania w obszarze ochrony i nauczania przesiedlonych dzieci w regionie Bliskiego Wschodu, a także w Ameryce Łacińskiej, Ameryce Północnej i Afryce Subsaharyjskiej. Grupa robocza skoncentrowała się na innowacyjnych praktykach, umożliwiających dzieciom kontynuowanie edukacji oraz uzyskanie wsparcia psychologicznego po przesiedleniu. Delegacje przedyskutowały ponadto potrzebę lepszego podziału obciążeń oraz dodatkowego wsparcia dla krajów przyjmujących uchodźców.

W odniesieniu do Ameryki Łacińskiej, przypomniano, że według szacunków do końca 2020 roku łączna liczba uchodźców i migrantów z Wenezueli wzrośnie z 4,8 do 6,5 miliona osób w skali światowej. Niemal 85%, czyli ponad 5,5 mln Wenezuelczyków, będzie przebywać w innych państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów. Brazylia i Kolumbia zaprezentowały wnioski z podejmowanych przez siebie działań na rzecz przyjmowania, udzielania pomocy i integracji uchodźców i migrantów z Wenezueli. Paneliści omówili też takie zagadnienia, jak leczenie traumy u dzieci oraz wczesne nauczanie, a także potrzeby młodzieży w kontekście kryzysów humanitarnych.

W celu pogłębienia dyskusji na temat edukacji, tematyka spotkania obejmowała również kwestię ułatwień dostępu do bezpiecznej i jakościowej edukacji dla dzieci i młodzieży, które nie uczęszczają do szkoły, począwszy od edukacji wczesnoszkolnej aż do poziomu uniwersyteckiego. Delegaci odnieśli się do kwestii usprawnienia dostępności formalnej edukacji oraz wsparcia psychologicznego dla najbardziej narażonych dzieci i młodzieży, w szczególności dla dziewcząt i osób z

niepełnosprawnościami, a także zapewnienia alternatywnych ścieżek nauki dla osób napotyających na znaczne przeszkody w dostępie do formalnych systemów kształcenia.

Grupa robocza odniosła się także do zagrożeń dla bezpieczeństwa dzieci i młodzieży poszkodowanych w konfliktach w regionie Bliskiego Wschodu. Zagrożenia te obejmują pracę dzieci, przymusową rekrutację, rozbitcie rodzin, brak rejestracji urodzeń i dostępu do dokumentów osobistych, zastraszanie, a także przemoc związaną z płcią, w tym przedwczesne zawieranie związków małżeńskich.

Grupa omówiła ponadto długotrwały wpływ traumy doświadczanej przez dzieci w trakcie wojny, a także znaczenie zabawy i zaangażowania opiekunów. Delegaci przedyskutowali również potrzebę zapobiegania wykorzystaniu dzieci w walkach zbrojnych, w tym rekrutowaniu dzieci przez grupy zbrojne, a także omówili sposoby najskuteczniejszego zapobiegania wcielaniu do armii oraz demobilizacji i reintegracji dzieci związanych z grupami zbrojnymi. Grupa podkreśliła, że przymusowa rekrutacja jest formą współczesnego niewolnictwa, a dzieci wykorzystywane jako bojownicy powinny być przede wszystkim traktowane jako ofiary. Podczas ostatnich konfliktów w Iraku, Jemenie i Syrii dzieci cierpiały z powodu swojej przynależności do grup zbrojnych, były przetrzymywane w obozach, nie miały dostępu do podstawowych usług, w tym edukacji, i cierpiały z powodu dalszej traumy psychicznej. Grupa omówiła również potrzebę utrzymywania szkół i placówek zabaw w charakterze bezstronnych i bezpiecznych przestrzeni przeznaczonych do dalszej nauki dzieci i młodzieży. Grupa wyraziła uznanie dla działań Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych w regionie, w tym dla jego aktywności związanych z zapobieganiem przemocy.

Mając na uwadze, że w kontekście konfliktów i kryzysów humanitarnych edukacja i działania na rzecz ochrony dzieci i młodzieży mogą wzajemnie się uzupełniać, dyskusja podczas ostatniego panelu skoncentrowała się na roli, jaką odgrywa szkoła w gwarantowaniu bezpieczeństwa. Delegaci przedyskutowali sposoby ograniczania wpływu konfliktów zbrojnych i kryzysów humanitarnych na uczniów, nauczycieli, placówki i działania edukacyjne. Omówili także inicjatywy mające na celu wzmacnianie ochronnego charakteru profesjonalnej edukacji, uznając rolę nauczycieli jako kluczową przy określaniu i gwarantowaniu ochrony dzieci i ich rodzin. Dodatkowo paneliści odnieśli się do zagrożeń, na jakie narażone są dzieci, zwłaszcza dziewczynki, w szkole lub w drodze do i ze szkoły, takich jak wykorzystywanie seksualne i molestowanie.

Grupa robocza ds. humanitarnych i uchodźców ma na celu wsparcie wysiłków podejmowanych na poziomie regionalnym i państwowym, w tym koordynowanych przez agendy Narodów Zjednoczonych i organizacje humanitarne, na rzecz ochrony dzieci i młodzieży w konfliktach zbrojnych, a także zapewnienie dostępu do edukacji na odpowiednim poziomie w trakcie przesiedlenia. Przestrzeganie, ochrona i wspieranie praw dziecka stanowią fundament pełnego i harmonijnego rozwoju każdego społeczeństwa. Konflikty mają destrukcyjny i zgubny wpływ na życie dzieci, w tym na ich ciała i umysły. Pomimo wysiłków podejmowanych przez społeczność międzynarodową, przestępstwa przeciwko dzieciom utrzymują się na tym samym poziomie. Z politycznego punktu widzenia, należy w inny sposób spojrzeć na starania na rzecz zapobiegania i rozwiązywania konfliktów. Musimy uznać fakt, że cierpienie dzieci zajmuje centralne, a nie peryferyjne miejsce we współczesnych konfliktach zbrojnych.

Państwa uczestniczące w spotkaniu grupy roboczej:

1. Albania
2. Arabia Saudyjska
3. Argentyna
4. Australia
5. Austria
6. Bahrajn
7. Belgia
8. Brazylia
9. Bułgaria

10. Chorwacja
11. Cypr
12. Czechy
13. Egipt
14. Ekwador
15. Etiopia
16. Finlandia
17. Grecja
18. Gruzja
19. Hiszpania
20. Irlandia
21. Izrael
22. Japonia
23. Jemen
24. Jordania
25. Kanada
26. Katar
27. Kenia
28. Kolumbia
29. Kuwejt
30. Luksemburg
31. Maroko
32. Meksyk
33. Nigeria
34. Norwegia
35. Polska
36. Portugalia
37. Republika Korei
38. Rumunia
39. Senegal
40. Słowacja
41. Słowenia
42. Stany Zjednoczone
43. Szwecja
44. Tajlandia
45. Ukraina
46. Węgry
47. Wielka Brytania
48. Włochy
49. Zjednoczone Emiraty Arabskie